



LA REALITAT OCULTA

EL PORRÓ TORNA A CATALUNYA

En les recents lluites per les llibertats i pels drets nacionals de Catalunya s'ha recuperat una antiga tradició: beure amb porró. Ha estat una bona iniciativa sorgida per a refermar la nostra identitat aquí i arreu. Així s'han construït fàbriques a Valls, Lleida, Vic, Barcelona, Olot i Mataró que donen feina a milers de treballadors i fabriquen porrons de múltiples mides i diferents formats.



La recuperació del porró ha estat un èxit social total, fins i tot el president de la Generalitat amb barretina ha inaugurat un important museu del porró visitat cada dia per milers de turistes, els quals són obsequiats a la seva arribada a l'aeroport amb un porró en miniatura. Es multipliquen els concursos de beure a galet que rivalitzen en concurrència de públic amb les festes castelleres. A cada casa hi ha més d'un porró i fins i tot a les escoles la quitxalla beu l'aigua i la llet amb porró. Els joves del *botellón* també beuen sovint amb porró. I al camp del Barça s'ha instal·lat un gran porró que presideix l'estadi i els jugadors blaugrana acostumen en acabar el partit, a passar-se el porró al mig del camp.

El què els alemanys anomenen *katalanische flasche* ha esdevingut un símbol internacional de la identitat catalana que ha traspasat totes les fronteres. Així són milions els porrons que s'exporten cada setmana al món i la mateixa Xina ha adquirit grans quantitats del nostre producte que mensualment carrega en vaixells. En un temps de crisi econòmica això ha ajudat a recuperar l'economia catalana i a donar més testimoni de la nostra existència i personalitat col·lectiva arreu del món.

LA KINTA FORKA

LA CULTURA DEL FOC: UNA REFLEXIÓ NECESSÀRIA



Els incendis forestals a Austràlia han destruït més de 6.000.000 hectàrees, milers de persones han hagut de fugir; almenys 1.500 llars han cremat. Un reguitzell de persones i desenes de milers d'animals han mort. Una mala gestió forestal o el canvi climàtic?

L'origen d'aquesta catàstrofe ecològica ha provocat polèmiques de tot tipus. D'una banda els brètols de sempre argumentant que "els incendis australians no tenen res a veure amb l'escalfament global" i que la causa es deu a que els australians han descuidat la prevenció d'incendis.

A l'altra banda hi ha els que demanen una política del bosc amb una gestió del sòl amb cremades preventives i aprimament forestal sense negar el canvi climàtic.

Tots plegats haurien de miren el que han fet els aborígens durant milers d'anys: la pràctica de "focs controlats".

Christine Finlay va estudiar un segle d'incendis forestals a Austràlia. I ha advertit repetidament als seus compatriotes contra l'abandonament de les pràctiques aborígens tradicionals. Els incendis forestals van començar a augmentar en 1919. Fins llavors, els aborígens van practicar incendis controlats durant les temporades càlides, en condicions favorables de temperatura i de vents.

La destrucció de milions d'hectàrees de bosc és un desastre ecològic que només pot accelerar l'escalfament global. Però cal assenyalar que Austràlia és responsable de només el 1,2% de les emissions globals de diòxid de carboni, en comparació amb 27,2% per a la Xina, 15,5% per als Estats Units i el 6,8% per a l'Índia.

Al contorn del Mediterrani també hi havia una cultura del foc però les autoritats administratives han preferit seguir una política basada en superar els incendis forestals a partir de quan es produeixen. Tot un espectacle amb avions, helicòpters i materials caríssims que paguem entre tots malgrat la seva quasi inutilitat.

Sortosament, en l'actualitat els programes de recerca nacionals i internacionals estudien els efectes de les cremades controlades en els diferents components dels ecosistemes mediterranis i de muntanya, i un estudi recent, prescriu la crema com a eina per a la regió mediterrània: un enfocament de gestió diferent que reuneix equips de recerca de Portugal, Espanya, França, Itàlia i Grècia. Per fi una mica de sentit comú?

EL CONVIDAT

EL COST KILLER



Carlos Ghosn, brasiler, seixanta cinc anys. Un emprenedor de negocis ja empresos. President de Nissan i Renault. Conegut com el Cost Killer de la indústria automobilística. Salva Nissan i el món financer l'admira i el reconeix. Els polítics estan encantats amb ell. És el Mr. Fix It.

L'home de l'any per a varies revistes econòmiques. Un líder en tots els sentits.

Alguna gamberrada de mala fe, fa que es descobreixi que Ghosn ha comés frau fiscal. Per les característiques del xicot, diríem que un frau fiscal NO PETIT.

Presó? No senyor, el Cost Killer és un personatge important. Però alguna cosa caldrà fer? Se l'aparta discretament en una mena d'arrest domiciliari o per ser més exactes, arrest palauetari.

Un any després el mateix poder que s'ha vist obligat a empresonar-lo, li obra les portes per facilitar-li la fugida. Tothom compren que un cavaller no pot estar confinat en una petita mansió de quatre-cents metres edificats i sis-cent-setanta de jardí. Ghosn és molt sensible.

Ja el tenim en llibertat. Aviat tornarà a salvar empreses i a defraudar el fisc en un treball dur i constant que te admirat a tot el món.

Carlos Ghosn, la història d'un bon cristià.